

[Holstein.]

forvrænger han de Forhold og de Kendsgerninger, som det her drejer sig om; jeg er tilbøjelig til at tro, at det er det sidste, der er Tilfældet; med min Erfaring for hans Deltagelse i offentlig Polemik her i Salen og uden for er jeg absolut tilbøjelig til at mene, at det er det sidste, der er Tilfældet, vi har set saa mange grelle Prøver paa hans Form for Polemik, at det ligger nærmest at antage dette.

Men det, Sagen her drejer sig om, er aldeles ikke om at gribe ind i eller forstyrre Domsmyndighedernes og Retsmyndighedernes Virksomhed og Arbejde i denne Sag. Der er ikke fra min Side i fjerneste Maade direkte eller indirekte rejst Kritik mod Retsmyndighederne og deres Fremgangsmaade i denne Sag, aldeles ikke, der er fuldstændig Fred og Ro for Retsmyndighederne til at gennemføre Sagen, skaffe den oplyst og eventuelt dømme dem, der fortjener at dømmes. Nej, det, min Forespørgsel drejer sig om, er Administrationsens Stilling, den drejer sig slet ikke om Domstolene, den drejer sig om den højtærede Landbrugsministers administrative Disposition, den drejer sig om det Spørgsmaal, om det ikke, efter hvad der foreligger oplyst i Sagen, altsaa paa Grundlag af haandgribelige Kendsgerninger, efter hvad der er in confesso, af Hensyn til den almindelige Retsbevidsthed og god Moral i offentligretlige Forhold vilde se bedst ud, om den højtærede Landbrugsminister foretog det administrative Skridt at suspendere de paagældende.

Det har intet som helst med Domstolenes Myndighed eller Domstolenes Autoritet at gøre. Det er ikke i fjerneste Maade et Angreb paa Domstolene eller en Kritik af Doms- og Retsmyndigheder i denne Sag, det er udelukkende en Kritik af Administrationen, af den ansvarlige Landbrugsministers Undladelse af at foretage den Disposition, jeg mener, at almindelig Retsbevidsthed kræver foretaget. Saaledes ligger Sagen, højtærede Hr. Statsminister.

Man maa vel altsaa antage, efter Statsministerens Udtalelse her, at hans Standpunkt er dette, at hvis der rejses Retssag, og en offentlig Tjenestemand bliver Genstand for Mistanke, og det under Retssagen viser sig, at der foreligger Kendsgerninger, som ud fra almindelige Retsbegreber og offentligretlige Moralbegreber er absolut forkastelige, saa skal den paagældende alligevel under ingen Omstændigheder kunne suspenderes af den paagældende Minister, før han er dømt til Straf

ved Domstolene; saa længe Sagen ikke er afgjort og den paagældende dømt til Straf, maa han ikke suspenderes, selv om der er Kendsgerninger af en saadan Art, at de nok saa meget hjemler Berettigelsen af Kravet om, at den paagældende af Hensyn til almindelig Retsbevidsthed og offentligretlig Moral suspenderes, saa længe Sagen staar paa. (*Statsministeren* [Stauning]: Hvem har sagt det?). Det fremgaar af den højtærede Statsministers Udtalelse her. (*Statsministeren* [Stauning]: Det er Vrøvl!). Saa er der ingen Mening i Udtalelserne. Det er analogt med, hvad der foreligger i dette Tilfælde; der foreligger Kendsgerninger af en saadan Art — og det har jo været offentligt fremme i Pressen fra mange Sider, „Berlingske Tidende“ har skrevet om det her i Hovedstaden, og det har ogsaa været fremme i Provinspressen —, der foreligger Data af en saadan Art, at den almindelige Retsbevidsthed kræver, at de paagældende under saadanne Forhold suspenderes, saa længe Sagen staar paa. Det er blot det, jeg har villet fremhæve, men den højtærede Statsminister siger nej til, at de Kendsgerninger, der foreligger, er af en saadan Art, at der er Grund til det. Det er hans, det er den ansvarlige Administrations Opfattelse.

Det vedrører aldeles ikke Domsmyndighederne. Det kunde jo godt være, at vore ansvarlige Retsmyndigheder — men det har de ingen Indflydelse paa — vilde have fundet, at det havde været rimeligt, om de øverste ansvarlige Administrationsmyndigheder, efter hvad der foreligger oplyst i Underrets-Sagen, havde suspenderet de paagældende. Det kunde jeg meget vel tænke mig, at Domsmyndighederne vilde mene, hvis de blev spurgt; men det Spørgsmaal hører slet ikke under Domsmagten, det er et administrativt Spørgsmaal. Det hele drejer sig om det, der hedder Suspension af Personale, som har et offentligretligt Hverv, og Grundlaget for en saadan Suspension.

Jeg nærer ikke Tvivl om, at jeg er i Overensstemmelse med det store Flertal af det Erhverv, Landbostanden, hvis Sag hele denne Procedure drejer sig om, naar jeg siger, at det var det eneste rigtige og rimelige, om Landbrugsministeren suspenderede de paagældende, medens Sagen stod paa. Jeg tror, at det kan konstateres her paa Grundlag af, hvad der har været fremme i Pressen og i den offentlige Diskussion, inden Sagen toges op her, at de højtærede øverste ansvarlige administrative Myndigheder, nem-